

Door het droge voorjaar in 1930 kon de ontluikende vegetatie geen gelijken tred houden met de sterke rupsenvermeerdering met het gevolg, dat er groot voedselgebrek ontstond. De rupsen verhongerden, werden zwak en konden geen voldoende weerstand bieden aan de aanvallen van de hierboven vermelde natuurlijke vijanden, waardoor de rupsenplag in het najaar 1930 als geëindigd kan worden beschouwd.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, 2 October 1934.

NED. BOTANISCHE VEREENIGING.

Zaterdag 29 September vergaderde de Nederlandsche Botanische Vereeniging in het Botanisch Laboratorium te Amsterdam. Het voorstel van het bestuur tot statutenwijziging werd goedgekeurd, zoodat besloten is tot het instellen van een nieuwe commissie, die voor de Bio-sociologie en het Veenonderzoek van Nederland.

Na de pauze sprak mej. Dr. J. A. Lelieveld over:

De Embryologie van Ulmus holandica belgica Rehder.

Het is bekend, dat de zaden van den Hollandschen iep practisch nooit kiemen. Het onderzoek van Dr. Lelieveld had tot doel, na te gaan, of de embryologische ontwikkeling uitsluitel vermocht te geven omtrent de steriliteit der zaden.

De ontwikkeling van de macrospermoeder cel tot embryozak sluit zich aan het Liliumschema aan, met dien verstande, dat het aantal antipodenkernen zich kan, maar niet behoeft te vermeerderen. Deze ontwikkeling verloopt dus normaal. Wat betreft de bestuiving, deze vertoonde in de sporadisch aangetroffen gevallen geen normaal verloop. De resultaten wijzen echter uit, dat er soms een embryo gevormd kan worden. Verscheidene proeven met het uitzaaien genomen, leverden geen enkele kiemplant op. Vruchtzetting heeft in deze gevallen oogenschijnlijk normaal plaats gehad, maar de inhoud der vruchten is in vier categorieën te rangschikken, vanaf een normaal zaad tot het totaal ontbreken van zoowel embryo als endosperm. In het laatste geval verschrompelt meestal het geheele zaad.

Nu blijkt, dat tijdens het stuiven de embryozak van *U. holandica belgica* in verschillende stadia van ontwikkeling kan verkeeren, echter nooit bevruchtig rijp is. Na het stuiven groeit de vrucht sterk uit, een feit, dat de schijn kan wekken, als gevolg van vruchtsterking plaats te vinden, in waarheid echter door de rijping van den embryozak veroorzaakt wordt.

Aangezien de Hollandsche iepen tegelijkertijd stuiven, is een bevruchting van den eerst twee tot drie weken later rijpen embryozak door dit stuifmeel uitgesloten. Aangenomen moet dus worden, dat de geconstateerde bevruchtingen door ander dan *U. holandica belgica* stuifmeel veroorzaakt zijn, hetgeen dan ook de verklaring inhoudt voor de veelvuldig voorkomende mislukkingen en de steriliteit.